

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. Пазарджик, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева
Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Кирякова
като разгледа докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно гражданско дело № 20215200500678 по описа за 2021 година

:

Производството е по реда на чл.258 и следващите от Гражданския процесуален кодекс.

С решение на Пазарджишки районен съд № 260155 от 29.04.2021г. постановено по гр.д.№2039/2020г. по описа на същия съд, е отхвърлен като неоснователен предявения от „Б.Г.“ ЕООД, ЕИК-203328118, с адрес грС. 1113, ул.“Д.Д.” №10, бл.86,вх.“А” , ап.1, представлявано от управителя В.А.Н., ЕГН-*****, против Т. Д. М., ЕГН-*****, с адрес с.С., община С., ул.“Д.” №2, иск с правно основание в чл.79 ал.1 във връзка с чл.240 ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на ищеца сумата от 20000лв по силата на договор за заем, ведно със законната лихва от завеждане на делото до окончателното плащане. Със същото решение ответницата Т.М. е осъдена да заплати на ищцовото дружество на основание чл.55 ал.1 предл. 1 от ЗЗД сумата в размер на 20000лв, получена от ответницата без основание и с която се е обогатила за сметка на ищеца, ведно със законната лихва от 14.08.2020г. до окончателното изплащане на вземането. Ответницата е осъдена да заплати на ищцовото дружеството разноси в размер на 1945лв,

формирани от заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението се обжалва в осъдителните му части от ответницата по иска Т.М. чрез адв. К.Г. от АК-Пловдив, с въззивна жалба с вх.№264762 от 27.05.2021г. подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК. Счита, че в тази части решението е неправилно. Коментира се съдържанието на исковата молба и това на отговора по чл.131 от ГПК, както и установената според жалбоподателката фактическа обстановка от събраните писмени и гласни доказателства, като е направен и анализ на свидетелските показания. Навежда се извода, че сумата от 20000лв, преведена от ищцовото дружество по сметката на жалбоподателката Т.М. е заради търговски отношения между две дружества, като М. е получила сумата и е плащала задълженията на „Т.“ ООД в това число и за закупуване на малини за производство на малинови вина, каквито са произведени и предложени на външен пазар, което се установявало и от водената кореспонденция, както и от процесуалното поведение на ищеца отричащ да има каквито и да е договорни отношения с „Т.“ ООД. Посочва се и факта, че исковата молба е постъпила в съда два дни преди изтичането на 5г. давност и при липса на доказателство, че ответницата е била канена да върне преведената ѝ сума така както се твърдяло в исковата молба. Според жалбоподателката нямало житейска логика едно търговско дружество да преведе на физическо лице крупна сума от 20000лв назаем или без основание и да търси сумата в дните преди изтичането на погасителната давност. Счита, че съдът в нарушение на съдопроизводствените правила не е преценил всички събрани по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и че изводите му са необосновани. Моли да се отмени обжалваното решение в осъдителната му част и в частта за разноските и да се отхвърли евентуалния иск с присъждане на разноските.

В срок е постъпил отговор на въззивната жалба от насрещната по спора страна от „Б.Г.“ ЕООД чрез пълномощника си адв. И.Б. от АКС. с вх. №265690 от 14.07.2021г., в който се излагат доводи за неоснователност на жалбата като бланкетна и недоказана. Доводите в жалбата се квалифицират като недопустими и неотносими към предмета на спора и че не са налице релевантни за спора договорни отношения между ищцовото дружество и „Т.“ ООД, а превеждането на процесната сума няма за основание отношения между трети лица извън процеса. Твърдението на жалбоподателя се

квалифицира и като ирелевантно, доколкото предмет на спора са отношения между търговско дружество и физическо лице и няма идентитет на правосубектността на страните и отношенията по настоящия спор и наведените такива от жалбоподателя. Излага се извод за недопустимост на разпита на свидетелите съгласно забранителната норма на чл.164 ал.1 т.3,т.5 и т.6 от ГПК и чл.20а от ЗЗД. Счита за безспорно установено разместването на блага-намаляване на патримониума на ищеца и увеличението в патримониума на ответника без валидно правно основание. Моли да се потвърди обжалваното решение с присъждане на разносните.

Страните не сочат доказателства по реда на чл.266 от ГПК.

Пазарджишкият окръжен съд при условията на чл.269 от ГПК провери валидността и допустимостта на обжалваното решение, а по неговата правилност съобрази изложеното във въззивната жалба на ответницата по иска Т. Д. М. и за да се произнесе взе в предвид следното:

Предявен е иск с правно основание в чл.79 ал.1 във връзка с чл.240 и следващите от Закона за задълженията и договорите и при условията на евентуалност по чл.55 ал.1 предл. I-во от ЗЗД и по чл.86 от ЗЗД.

В исковата си молба против ответницата Т. Д. М. с посочен адрес и ЕГН, ищцовото дружество „Б.Г.“ ЕООД, ЕИК 203328118, със седалище и адрес на управление в грС. ул.“Д.Д.“ №10, бл.86, вх.“А“ ап.1 представлявано от управителя В.А.Н., твърди, че в изпълнение на сключен устен договор между страните на 19.08.2015г. дружеството е предоставило на ответницата заем в размер на 20000лв. Плащането било извършено по банков път, като договорът бил консесуален и реален и същата е следвало да върне получената в заем сума. Твърди, че въпреки поканите на ищеца на срещи и по телефон, ответницата не върнала заема нито изцяло нито частично. Моли да се осъди ответницата Т.М. да заплати на ищеца „Б.Г.“ЕООД сумата от 20000лв ведно с дължимите лихви от завеждането на делото до окончателното плащане. Твърди се още, че в случай, че ответницата твърди, че не е била поканена да изпълни задължението си за връщане на получената в заем сума, то настоящата искова молба да се счита за такава покана. При условията на евентуалност и при неуважаване на иска на посоченото основание, ищцовото дружество поддържа, че предявява иск за неоснователно обогатяване като се иска ответницата да бъде осъдена да

заплати на ищеца процесната сума ведно с дължимите лихви от завеждането на делото до окончателното плащане като е направено твърдение, че освен договорката за заем, между страните няма друго основание за извършеното плащане от ищеца към ответника. Моли да се осъди ответницата да заплати на ищеца сумата от 20000лв ведно с дължимите лихви представляващи даден и невърнат заем, а при условията на евентуалност същата да бъде осъдена да заплати процесната сума ведно с лихвите от завеждането на делото, представляваща неоснователно обогатяване. С допълнителна молба от 10.09.2020г. по повод оставяне на исковата молба без движение се посочва от ищеца, че главната претенция произтича от заемно правоотношение по което дружеството е предоставило на заемателя заем в размер на 20000лв който не е върнат и затова е предявен осъдителен иск за осъждане на заемателя да върне сумата. По отношение на предявения при условията на евентуалност иск, се поддържа, че при неуважаване на осъдителния иск по заемното правоотношение, се предявява евентуален иск за неоснователно обогатяване и че при уважаване на главния иск съдът не следва да се произнася по евентуалния. Исковото производство е било прекратено по евентуалния иск за неоснователно обогатяване, като прекратителното определение по този иск е отменено с въззивно определение №260192 пот 17.12.2020г. по в.ч.гр.д. №833/2020г. от Окръжен съд Пазарджик, като в мотивите на съда е посочено, че макар и пестеливо изложените обстоятелства касаят доводи за неоснователно обогатяване на ответника предвид липсата на други договорни отношения, поради което евентуалният иск може да бъде квалифициран по чл.55 ал.1 пр.1 от ЗЗД- при начална липса на основание.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответницата М., с вх.№263824 от 16.11.2020г./ приложен към в.ч.гр.д.№833/2020г. по описа на Окръжен съд Пазарджик/, в който се поддържа, че исковата молба е нередовна поради неизлагане на всички обстоятелства на които се основава претенцията на ищеца, като за евентуалния иск нямало изложени обстоятелства а само формулиран петитум. По същество се поддържа, че исковите са неоснователни. Ответницата признава факта, че ищцовото дружество ѝ е превело сумата от 20000лв по банковата ѝ сметка. Оспорва да е сключван помежду им договор за заем. По предявения срещу нея евентуален иск твърди, че управителя на ищцовото дружество е съпруга на В.Н., а от своя страна ответницата е съпруга на Г.М.,

като двамата Н. и М. се познават от 25г. и че Г.М. е управител на търговско дружество „Т.“ ООД, извършващо търговска, производствена и изследователска дейност в областта на натурални сатурирани безалкохолни напитки и нискоалкохолни напитки, плодови вина и подобни продукти, като управителят М. притежава патенти и ноу-хау в тази област. Твърди се още, че през пролетта на 2015г. В. Н. предложил на Г.М. чрез дружеството си да разработи плодови напитки и нискоалкохолни вина, които Н. да представи на пазара в Холандия и съседни държави, като търговските отношения да се развиват между „Т.“ ООД и „Б.Г.“ ЕООД, при което М. се съгласил. След обсъден бизнес план с Н., М. разработил ноу-хау за продуктите. Във връзка с плана, фирма „Т.“ ООД закупила малини от местни фирми и физически лица производители на тези плодове, като дружеството имало производствена база в с.С.С., с.Долна баня. Продуктите били подготвяни от М. и екипа му прилагайки свое ноу-хау, като готовата продукция се предава на Н., който организирал дегустации като още от 2015г. двете дружества били в договорни отношения. Твърди ответницата, че на 19.08.2015г. по банковата й сметка е преведена сумата от 20000лв като аванс на дружество „Т.“ ООД за уговорената съвместна работа и че през м.декември 2015г. бил сключен договор между двете дружества с уговорени съществени условия, права и задължения на страните и вероятното количество което ще се произведе и продаде на „Б.Г.“ ЕООД. Твърди се, че получените от М. суми са използвани за търговската дейност на „Т.“ ООД, не само за производство, но и за изплащане на текущи задължения. Поради не проработване на бизнесплана е направена рекапитулация на общата дейност и Н. поискал да му бъде върната разликата между преведените 20000лв и стойността на получената от него лично стока от „Т.“ ООД, като на Н. били изплатени 6000лв от м.август 2016г. до януари 2018г., като сумите били превеждани от М., М. и Р.С.. Твърди се, че Н. получавал лично плодови напитки в производствената база на дружеството в с.С.В. като производствените вина получавал от избата в с.П., собственост на С.Д., където „Т.“ ООД е произвеждало определени количества. Твърди се, че приблизителната стойност на получените от Н. продукти предадени му от Т. ООД е от 15000лв. Обобщава ответницата, че основанието за получаване на сумата от 20000лв от нея са договорни отношения между двете търговски дружество, а сумата е преведена по банковата сметка на ответницата поради наложен заповор върху банковата

сметка на „Т.“ ООД. Моли да се отхвърлят искове.

Пазарджишкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:

Установява се, че с платежно нареждане за кредитен превод от 19.08.2015г. ищцовото дружество “Б.Г.” ЕООД е превело по банковата сметка на ответницата-физическото лице Т. Д. М. сумата от 20000лв, като в документа е вписано като основание за превода по договор за дългосрочен заем. В документа няма вписано като основание за превода аванс за извършване на уговорена съвместна работа и търговска дейност между „Т.“ ООД и „Б.Г.“ ЕООД по договор за покупко-продажба на произведения от „Т.“ ООД натурални сатурирани безалкохолни плодови напитки, с начало на производството през пролетта на 2015г.

По делото е приложен договор №005 от 11.12.2015г. сключен между „Т.“ ООД гр.Пловдив, представлявано от Г.М. като продавач и “Б.Г.” ЕООД-гр.София-купувач, по силата на който продавача продава на купувача следната стока-натурална сатурирана безалкохолна напитка Apple Cider alcohol free, Apple cider ултра нискоалкохолен, Grape Cider alcohol free, Grape Cider ултра нискоалкохолен, при общо количество на стоката от 720 000 броя бутилки на обща стойност 360000евро. В договора няма изрично отразено предишно авансово или друг вид плащане във връзка с предварителни уговорки по договора от страна на купувача в полза на продавача на сумата от 20000лв, преведена на 19.08.2015г. по сметката на физическото лице Т. М. във връзка със същите договорни отношения, както и да е посочена причината за този превод да не е по сметката на продавача, а по сметката на физическо лице и без яснота дали това лице има връзка и каква с това дружество. Няма отразено в договора, че такава авансова сума се превежда във връзка с уговорена съвместна дейност за производство от „Т.“ ООД и изкупуване от „Б.Г.“ ЕООД на плодови напитки и нискоалкохолни вина, с продажба зад граница, нито, че такава сума от 20000лв се приспада от уговорената обща продажна цена по договора от 360000евро или че такава сума се предоставя безвъзмездно на продавача. В договора изобщо не става дума за проведени между двете дружества предварителни договорености и уговорки през пролетта на 2015г., за съставен и одобрен между търговските дружества бизнесплан и за разработено ноу-хау от производителя “Т.“ ООД за

производство и продажба на процесните продукти и за авансово заплатена сума от 20000лв в полза на производителя във връзка с производството на уговорените стоки, вина и асортименти. Няма и сключен в последствие анекс между търговците който да урежда получаването на тази сума от продавача чрез ответника така както се твърди в отговора на исковата молба и за нейното предназначение и за изрично съгласие на ищцовото дружество така да извърши превода и с адресат на същия „Т.“ ООД а не ответницата Т.М., която само е получател на превода.

По делото са представени множество платежни документи за извършени плащания от и към търговските дружества, както и от ответницата като физическо лице към банки и други, като в нито един документ не е посочено точно основанието за плащане, както не става ясно дали плащанията са извършени от банковия превод на сумата от 20000лв или и чрез други суми доколкото липсват данни за движението на паричните потоци по посочената банкова сметка на ответницата, както и дали тези плащания са извършени във връзка с възникналите договорни отношения между двете търговски дружества от пролетта на 2015г.

По делото са разпитани Г.А. М., съпруг на ответницата Т.М. и управителна „Т. ООД, който твърди, че през 2015г. между двете търговски дружества са възникнали договорни отношения и потвърждава фактите и обстоятелствата, така както са изложени в отговора на исковата молба. Посочва, че сумата е била преведена по сметката на съпругата му за да се финансира предстоящата кампания, свързана с преработка на малинови плодове, за да закупува от производител малини, и е преведена по сметка на физическо лице поради наложен заповед върху банковата сметка на дружеството „Т.“ ООД. Твърди, че сумата била използвана за закупуване на малини за преработка и производство на вина. Вторият свидетел С.П.Х. установява началото на търговските отношения между търговско дружество „Т.“ ООД и Н. и решението да се правят малинови вина. Според свидетеля фирмата на Н. се казва „Б.Г.“ ЕООД. Свидетелят не установява факти и обстоятелства във връзка с извършен превод в полза на ответницата Т. М. в качеството ѝ на физическо лице от Н., а от ищцовото дружество „Б.Г.“ ЕООД. Според първия свидетел сумата от 20000лв е преведена от Н. / не от ищцовото дружество/ на ответницата Т.М. за да може Н. да рекламира, разпространява и представя продуктите произвеждани от „Т.“ ООД в

чужбина-Холандия, Италия и Германия. Сумата била преведена с цел Т.М. да може да получава стока, да получава права върху тази стока и да я търгува, защото му харесал резултата от този патент и ноу-хау. Твърди се, че тази сума е преведена по сметка на физическо лице, а не по запорираните сметки на дружеството за да се финансира предстоящата кампания свързана с преработка на малинови плодове, които се събирали от края на м.юли и началото на м.август. и че с тези пари били закупувани от производители малини, като ответницата имала пълномощно.

От приложена по делото фактура от 27.08.2015г. търговецът „Т.“ ООД е закупил 2000кг. малини на стойност 6600, а с ДДС сумата е от 7920лв. В тази фактура издадена от продавача „Евробулит“ ЕООД няма посочена ответницата Т. М. като пълномощник на купувача и получател на стоката, както и липсват безспорни данни от нейната банкова сметка да е преведена процесната сума на продавача по фактурата. Като получател на стоката е посочен управителя Г.М.. На 08.08.2017г. е извършен превод от Г.М. на В.Н. на сумата от 2000лв без да е посочено основанието на превода. Извършени са плащания от Р.С. на В.Н. на 2000лв на 29.08.2016г. също без да е посочено основанието за плащане. Ответницата Т.М. е платила на Н. 1000лв на 13.09.2016г. също без да е посочено основанието за плащане. Извършвани са и други плащания без в нито един платежен документ да е посочено ясно основанието за превода, като нито една от посочените суми не е преведена по банковата сметка на ищеца „Б.Г.“ ЕООД. Ответницата Т.М. е извършила текущи плащания за сметка на „Т.“ ООД в полза на ВИК ЕООД -София по фактура от 28.12.2015г., в полза на БТК ЕАД, -28.12. 2015г., ЧЕЗ Електро България“ АД, три платежни към БТК ЕАД, ВИК ЕООД С. ЧЕЗ Електро България АД, в полза на „Аустрия Био Гаранти ГМБХ“ и други, извършени са общо 22 превода на парични суми от банковата сметка на ответницата за задължения на „Т.“ ООД, като абонат на различни дружества, доставящи услуги- Вик ЕООДС. БТК ЕАД, ЧЕЗ Електро България“ АД; Аустрия Био Гаранти ГМБХ, за периода м.август-м.декември на календарната 2015г.

По повод на подадения отговор на исковата молба, от ищцовото дружество е постъпило възражение, с което се заявява, че между двете дружество „Б.Г.“ ЕООД и „Т.“ ООД не са налице договорни отношения и че превеждането на процесната сума няма за основание твърдени отношения между трети лица извън процеса, и че предмет на спора са отношения между

търговското дружество ищец и физическото лице ответник. Счита, че не следва да се кредитират твърденията на ответницата, че основанието на превода е намерението на трето лице „Т.“ ООД в увреда на свои кредитори, да получи плащания през патримониума на ответника, което представлява недобросъвестно поведение. Излага се и становище, че лицето В.Н. е починало към момента.

Обжалваното решение валидно и допустимо.

Постановено е от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната му компетентност, по предвидения процесуален ред и форма и при наличие на правен интерес да установи наличието на договорно заемно правоотношение между страните или при условията на евентуалност да установи получена от ответницата парична сума без основание, която подлежи на връщане като недължимо платена.

Разгледана по същество евентуалната искова претенция е основателна.

Следва да се отбележи, че постановеното решение е влязло в законна сила в частта с която е отхвърлена главната претенция за заплащане на процесната сума като дадена в заем на ответницата.

При което районният съд се е произнесъл по евентуалната претенция произтичаща от неоснователно обогатяване на сума получена без основание и подлежаща на връщане на това основание.

Безспорен факт в отношенията между страните е, че ответницата е получила процесната сума. Същата е получена на лично, собствено основание, а не като представител или пълномощник на търговеца “Т.“ ООД. Липсват данни, а и не се твърди ответника да е съдружник в това дружество или по някакъв начин да е свързана с него било като прокурист, управител или други. Освен това представеното по делото пълномощно от 08.04.2015г. няма достоверна дата тъй като не е нотариално заверено за да може да се свърже с датата на извършения превод и да се направи извод, че в същност така получената сума е предназначена за дружеството, чиито пълномощник е ответницата по спора.

Както се посочи, в процесното платежно нареждане не е посочено, че получател на сумата е “Т.“ ООД за търговски отношения по договор с ищцовото дружество, било като аванс или предплата или за закупуване на суровини и материали за производство на нестандартни безалкохолни

напитки, вина и други с оглед бъдещо закупуване на произведената стока от ищеца. Сумата е получена лично от ответницата в качеството ѝ на физическо лице. Във фактурата не е отразено, че сумата се предоставя безвъзмездно на "Т." ООД и че с нея последното може да се разплаща със свои доставчици и контрахенти само и единствено във връзка с производствената дейност на напитките и вината, предмет на бъдещо изкупуване от ищеца. При липсата на такива вписани факти и обстоятелства в платежния документ, няма как сумата от 20000лв да се свърже безусловно и еднозначно с процесното дружество "Т." ООД и че е предназначена именно за производство на продуктите и напитките които ще изкупува ищцовото дружество. Не се установява по положителен начин твърдението в отговора на исковата молба, че сумата е предназначена за търговското дружество „Т.“ ООД , но се превежда по личната банкова сметка на трето физическо лице поради запор на банковите сметки на дружеството получател на сумата. Наличието на запори като основание за заобикалянето им от търговските дружества чрез извършване на преводи по лични сметки на трети лица, не се установи. Такива факти и обстоятелства по превода на сумата от 20000лв и нейното предназначение, както и връзката ѝ с договора за покупко-продажба от 11.12.2015г. не се установяват и от електронната кореспонденция между Н. и М.. Предвид изложеното не се установява сумата преведена по личната сметка на ответницата да е имала друго предназначение, а именно като сума за търговското дружество „Т.“ ООД за производство на напитки и вина във връзка с договорните му отношения с „Б.Г.“ ЕООД. Свидетелските показания на управителя на фирмата и на трето лице въззивният съд не ги възприема като достоверни поради заинтересованост на свидетелите от изхода на делото с цел да се представят отношенията по процесната сума като такива между търговски дружества, и че сумата е получена на основание за производство на стоки, които да се продадат на изпращача на сумата, както и да се елиминира връзката между ищеца и ответника произтичаща от неоснователно обогатяване и в резултат на получена без основание парична сума.

В този смисъл решението в обжалваните му осъдителни части е правилно и като такова следва да се потвърди.

Окръжният съд възприема доводите на първоинстанционния съд по

отношение уважаването на предявения при условията на евентуалност иск за неоснователно обогатяване с посочената сума като получена без основание.

Ако процесната сума беше дадена по повод създадени между дружествата търговски взаимоотношения с цел производство на напитки и вина и тяхната продажба от „Т.“ ООД на „Б.Г.“ ЕООД, с цел пласирането им на чуждестранния пазар, логично е същата предвид и на значителната ѝ стойност да бъде включена в сключения договор за покупко-продажба от 11.12.2015г. и съобразена при определяне на общата дължима сума по договора в размер на 360000евро, евентуално чрез приспадането ѝ и намаляването на общо дължимата сума, в хипотеза когато срещу такава предоставена на продавача сума за производство на напитките, купувачът би получил насрещна престация или приспадане на дължимата цена по договора. Такива факти и обстоятелства няма изложени, тоест и двамата търговци нямат постигнати уговорки, че процесната авансово заплатена сума от 20000лв представлява част от договорената цена по договора за покупко-продажба. Нещо повече, в процесната платежно нареждане няма както се посочи указание, че адресатът, получателят на сумата е „Т.“ ООД, която е авансово заплатена във връзка с предстоящо сключване на договор за покупко-продажба между двете дружества. В платежния документ изобщо не става дума, че тази сума е за търговеца и за неговата производствена търговска дейност. При липса на такива указания в платежния документ и в последствие в сключения между двете търговски дружества договор за покупко-продажба №005 от 11.12.2015г. , то следва да се приеме, че сумата е получена от физическото лице Т.М. лично за себе си и то без основание, обогатявайки се с нея за сметка на ищеца, поради което сумата подлежи на връщане на изпращача-ищцовото дружество.

В този смисъл решението ще следва да се потвърди в обжалваната част. Не са налице пороци на същото визирани във въззивната жалба по изложените по-горе съображения.

При този изход на делото в полза на въззиваемото дружество „Българиан Гарденс“ ЕООД ще следва да се присъдят разноски за въззивното производство в размер на 1130лв заплатени по банков път като адвокатско възнаграждение за което е представен договор за правна защита и съдействие от 05.07.2021г. и кредитен превод от 08.07.2021г.

Водим от горното, Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение на Пазарджишки районен съд № 260155 от 29.04.2021г. постановено по гр.д.№2039/2020г. по описа на същия съд, В ЧАСТТА С КОЯТО ответницата Т. Д. М., ЕГН-*****, с адрес с.С., община С., ул.“Д.“ №2, е осъдена да заплати в полза на „Б.Г.“ ЕООД, ЕИК-203328118, с адрес грС. 1113, ул.“Д.Д.“ №10, бл.86,вх.“А“ , ап.1, представлявано от управителя В.А.Н., ЕГН-*****, сумата в размер на 20000лв./двадесет хиляди лева/ получена от Т. Д. М. без основание и с която се е обогатила за сметка на ищеца „Б.Г.“ ЕООД, ведно със законната лихва от 14.08.2020г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Т. Д. М., с посочен адрес и ЕГН, ДА ЗАПЛАТИ в полза на „Б.Г.“ ЕООД, с посочени ЕИК, седалище и адрес на управление и законен представител, сумата от 1130лв /хиляда сто и тридесет лева/ представляващи сторените от ищцовото дружество разноски във въззивното производство.

На основание чл.280 ал.3 т.1 от ГПК решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____